

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ – ΨΥΧΙΚΗ ΟΔΥΝΗ ΑΝΗΛΙΚΟΥ

Εργατικό ατύχημα. – Ποιος είναι υπεύθυνος για τη λήψη και τήρηση των μέτρων ασφαλείας στα ιδιωτικά τεχνικά έργα. – Η ηθική βλάβη ή η ψυχική οδύνη δεν είναι απαραίτητο να επήλθε κατά τη στιγμή της αδικοπραξίας, διότι μπορεί αυτός που την υπέστη, να την αισθάνθηκε αργότερα. – Το γεγονός ότι ο υιός του θανόντα εργαζομένου λόγω εργατικού ατυχήματος, λόγω της πολύ μικρής ηλικίας του δεν έχει ικανή διανοητική ανάπτυξη να αντιληφθεί τις συνέπειες του θανάτου του πατέρα του, δεν εμποδίζει την επιδίκαση σε αυτόν χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ψυχικής οδύνης, διότι σε κάθε περίπτωση υπάρχει οπωσδήποτε αποθετική οδύνη σε αυτόν, στο μέτρο που στερείται ό,τι θα απολάμβανε κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, εάν δεν μεσολαβούσε ο θάνατος, δηλαδή την πατρική στοργή και ασφάλεια που δίνει η παρουσία του πατέρα και μελλοντικώς, όταν θα αντιληφθεί την απουσία του και θα δοκιμάσει τον ψυχικό πόνο, που δεν αποτιμάται σε χρήμα, θα υπάρχει ένα αντιστάθμισμα για την υπερνίκηση του. – Κρίση ότι για τον επελθόντα θάνατο του παθόντα εργαζομένου αποκλειστικά υπεύθυνοι ήσαν ο εργολάβος και ο υπεργολάβος του έργου, διότι δεν είχαν λάβει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας. – Οι απαιτήσεις από εργατικό ατύχημα απαλλάσσονται, ανεξαρτήτως ποσού, της καταβολής δικαστικού ενσήμου.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1915 άρθρα 1 επ. και 15. Εισ. Ν. Κ.Πολ.Δ. άρθρο 52 παρ. 8. Α.Κ. άρθρα 71, 298, 299, 62, 914, 932, 346 και 926.

Πρόεδρος: ο πρόεδρος Πρωτοδικών, κ. Ι. Καραγιαννάκος

Δικηγόροι: οι κυρίες Αλεξάνδρα Βαβέτση, Αγγελική Τσιλιμίδα, οι κ.κ. Θεόδ. Παρασκευόπουλος, Παν. Κομματάς

Στην κρινόμενη από 14.12.1998 αγωγή των εναγόντων, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε με τις προτάσεις τους και δήλωση της πληρεξουσίου Δικηγόρου τους καταχωρηθείσα στα πρακτικά της παρούσης δίκης, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι οι εναγόμενες εταιρείες ως προσήσασες του αναφερομένου σ' αυτή έργου (οι β' και γ') και προστηθείσα αυτού (η α') πρέπει να υποχρεωθούν να καταβάλουν εις ολόκληρον εκάστη για χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης εις μεν την α' εξ αυτών 20.000.000 μείον 5.000 για παράσταση πολιτικής αγωγής, στον υιό αυτής 20.000.000 δρχ. και στους β' και γ' αυτών από 7.000.000 μείον 3.000 για παράσταση πολιτικής

* Αξιοσημείωτη η ανωτέρω απόφαση για την ιδιαίτερη ευαισθησία της ως προς το ζήτημα της νομικής θεμελίωσης και αξιολόγησης της ανάγκης για ικανοποίηση της αξιόσεως προς χρηματική ικανοποίηση της ψυχικής οδύνης του σε βρεφική ηλικία διατελούντος γιού του θανόντα εργαζομένου, συνεπεία εργατικού ατυχήματος, ευαισθησία την οποία οφείλουν να επιδεικνύουν όλοι οι Έλληνες δικαστές κατά την άσκηση του καθήκοντός τους, και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι αποτελεί χαρακτηριστικό μας ιδίωμα και ιδιαιτερότητα της φυλής μας.

αγωγής καθόσον τυγχάνουν αποκλειστικά υπαίτιες του επισυμβάντος εξ εργατικού ατυχήματος σε έργο τους, θανάτου του Ι.Λ. ο οποίος τύγχανε σύζυγος της α΄ ενάγουσας, πατέρας του ανηλικού υιού τους Ιωάννη και αδελφός των β΄ και γ΄ εναγόντων. Ακόμη ζητούν τα ως άνω ποσά να καταβληθούν με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση, να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη των εναγόντων εις βάρος των εναγομένων. Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά έρχεται για συζήτηση, στο δικαστήριο αυτό κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 16 αριθμ. 2, 663 επ Κ.Πολ.Δ.), δεδομένου δε ότι πρόκειται περί απαιτήσεων εξ εργατικού ατυχήματος που απαλλάσσονται ανεξαρτήτως ποσού της καταβολής δικαστικού ενσήμου γιατί με το άρθρο 52 παρ. 8 Εισ.Ν. Κ.Π.Δ. διατηρήθηκε σε ισχύ το άρθρο 15 ν. 551/1914 από το οποίο προβλέπεται η απαλλαγή των αγωγών αυτών από κάθε τέλος και συνεπώς και το δικαστικό ένσημο (βλ. Λ.Δ. Ντάσιου, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, τόμος Α/Ι. εκδ. 1986, σελ. 560) η αγωγή η οποία είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 71, 298, 299, 62, 914, 932, 346, 926 Α.Κ., 907, 908, 176 Κ.Πολ.Δ. πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Οι εκ των εναγομένων στην ως άνω αγωγή β΄ και γ΄ με την από 24.5.1999 ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου Προσεπίκλησής τους σε Αναγκαστική Παρέμβαση που απευθύνεται προς την ανώνυμη ασφαλιστική εταιρεία με την επωνυμία «Ε. Ανώνυμος Εταιρεία Ασφαλειών» ζητούν να υποχρεωθεί αυτή να παρέμβει αναγκαστικά ως δικονομική εγγυήτρια στη δίκη που ανοίχτηκε με την πρώτη ως άνω αγωγή και να αναγνωρισθεί ότι σε περίπτωση ήττας των προσεπικαλούντων πρέπει αυτή να τους καταβάλει το ποσό το οποίο θα υποχρεωθούν να καταβάλουν στους ενάγοντες μέχρι 20.000.000 δρχ. (ασφαλιστικό πλαφόν) νομιμοτόκως και να επιβληθεί εις βάρος της η δικαστική τους δαπάνη καθόσον έχει ασφαλίσει αυτή τον κίνδυνο του έργου. Με το περιεχόμενο αυτό η ως άνω προσεπίκληση αρμόδια και παραδεκτά έρχεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 16 αριθμ. 2, 663 επ. Κ.Πολ.Δ.) και είναι νόμιμη στηριζόμενη στο άρθρο 88 Κ.Πολ.Δ.

Η ως άνω προσεπικαλουμένη ασφαλιστική εταιρεία νομίμως παρεμβαίνει προσθέτως υπέρ των ως άνω προσεπικαλουσών αυτήν εταιρειών με δήλωση της πληρεξουσίου δικηγόρου της καταχωρηθείσα στα πρακτικά της παρούσας δίκης και με τις προτάσεις της άρθρα 79, 80, 231, 666 Κ.Πολ.Δ. κατά την παρούσα ειδική διαδικασία.

Η ως άνω αγωγή, προσεπίκληση και πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να συνεκδικαστούν κατ'άρθρο 246 Κ.Πολ.Δ.

Από τις ένορκες επ' ακροατηρίου καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται αυτοί και όλη γενικά τη διαδικασία αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Σύμφωνα με το ν. 1396/1983 υπεύθυνος για τη λήψη και τήρηση των μέτρων ασφαλείας στα ιδιωτικά τεχνικά έργα είναι ο γενικός εργολάβος, ο υπεργολάβος για το τμήμα του έργου που ανέλαβε και ο επιβλέπων μηχανικός σε ό, τι αφορά τις υποδείξεις του για τα μέτρα ασφαλείας.

Σημειώνεται επίσης ότι η αμεσότητα της βλάβης από την αδικοπραξία δεν νοείται χρονικά δηλαδή η ηθική βλάβη ή η ψυχική οδύνη δεν είναι απαραίτητο

να επήλθε τη στιγμή της αδικοπραξίας (Γεωργιάδης – Σταθόπουλος, εκδ. 1982, σελ. 817). Μπορεί αυτός που την υπέστη να την αισθάνθηκε αργότερα. Το δικαστήριο όταν κρίνει κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ότι ο αιτών δεν είχε την ικανή διανοητική ανάπτυξη να αντιληφθεί ένα γεγονός (θάνατο) θα πρέπει να επιδικάζει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης, γιατί μπορεί να μην υπάρχει θετική τοιαύτη, υπάρχει οπωσδήποτε όμως αποθετική δηλαδή ο δικαιούχος στερείται, ότι θ' απολάμβανε κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, αν δεν μεσολαβούσε ο θάνατος δηλ. την πατρική στοργή και ασφάλεια που δίνει η παρουσία του πατέρα, την ευχάριστη ατμόσφαιρα που δημιουργείται χάρη σ' αυτόν, την εμπέδωση της ψυχικής ηρεμίας και της συναισθηματικής βελτίωσης του ψυχικού κόσμου του. Μελλοντικώς όταν θ' αντιληφθεί την απουσία και θα δοκιμάσει τον ψυχικό πόνο, ο οποίος δεν αποτιμάται σε χρήμα, θα πρέπει να υπάρχει ένα αντιστάθμισμα για την υπερνίκησή του (Γεωργιάδης – Σταθόπουλος, Αστ. Κωδ., άρθρ. 36 αριθμ. 8 και 928 αριθμ. 2, Εφ. Αθ. 1834/1983 ΕλλΔνη 25, 196, Εφ.Αθ. 1757/1992 ΕλλΔνη 34, 1489, Εφ.Αθ. 2212/1990 ΕλλΔνη 33, 377, Εφ.Αθ. 5805/1991 ΕλλΔνη 33, 1495, Εφ.Αθ. 1537/1991 ΕλλΔνη 32, 1095).

Η Κοινοπραξία με την επωνυμία «Κοινοπραξία Α. Α.Ε. – Α.Τ.Ε. Γ. Α.Ε.» που συνέστησαν οι β' και γ' εναγόμενες της α' αγωγής ανακηρύχθηκε ανάδοχος εκτέλεσης του έργου «Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών – Ανακαίνιση Κτιρίου – Ανακατασκευή Θεάτρου» στο σχετικό μειοδοτικό διαγωνισμό που προκήρυξε ο «Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης – Θεσσαλονίκη 1997» και δυνάμει της από 31.5.1996 σύμβασης εργολαβίας που συνήψε με τον ανωτέρω Οργανισμό ανέλαβε την εκτέλεση του έργου στη Θεσσαλονίκη. Με το από 21.1.1997 «ιδιωτικό συμφωνητικό υπερβολαβίας Η/Μ» η ως άνω κοινοπραξία ανέθεσε τις εργασίες της ύδρευσης – πυρόσβεσης – αποχέτευσης – κλιματισμού του θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στην υπερβολάβο εταιρεία «Μ. Α.Ε.» (α' εναγομένη). Στο έργο που είχε αναλάβει η «Μ.Α.» εργαζόταν σαν τεχνίτης υδραυλικός ο Ι.Λ. Στις 6.5.1997 και περί ώρα 10.15 π.μ. ο ως άνω που ήταν σύζυγος της α' ενάγουσας που βρισκόταν στον 8^ο μήνα της κυήσεώς της, πατέρας του τότε κυοφορούμενου και μετέπειτα γεννηθέντος υιού τους Ι. και αδελφός των β' και γ' εναγόντων είχε αναλάβει την κατασκευή ενός αγωγού για το σύστημα ψύξεως του κτιρίου στην ταράτσα του Θεάτρου της εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στη Θεσσαλονίκη.

Ο αγωγός αυτός θα είχε μήκος 15 μέτρων. Ο τρόπος εργασίας είχε υποδειχθεί από τους μηχανικούς της εργοδότης (α' εναγομένης) και των κοινοπρακτούντων εργολάβων (β' και γ' εναγομένων). Η προετοιμασία των σωλήνων γινόταν στο υπόγειο του κτιρίου (μέτρηση και κόψιμο). Ακολούθως, από ένα φωταγωγό απ' όπου περνούσε και άλλος μηχανολογικός εξοπλισμός ο Ι.Λ. προσέδενε τις σωλήνες σε ένα ηλεκτρικό βαρούλκο (παλάγκο) και τις ανέβαζε μέχρι το έβδομο επίπεδο του κτιρίου.

Ακολούθως ανέβαινε στο 7^ο επίπεδο και προωθούσε τις σωλήνες μέσω του φωταγωγού στο 8^ο επίπεδο (ταράτσα) που θα γινόταν ο αγωγός. Την παραπάνω ημέρα και ώρα αφού ο Ιωάννης Λαμπράκης ανέβασε με το ασανσέρ στο 8^ο επίπεδο ένα κομμάτι σωλήνα κατέβηκε πάλι στο υπόγειο και αφού έδεσε με τετράκλωνο καννάβινο σχοινί στο άγκιστρο της μίας άκρης της αλυσίδας του «παλάγκο» μία σωλήνα 5 μέτρων άρχισε να την ανεβάζει.

Στο ανέβασμα αυτού του είδους ο εργαζόμενος δεν πρέπει να είναι κάτω από το φορτίο, πρέπει δε απαραίτητως να υπάρχει κουμανταδόρος. Τη μέθοδο

αυτή ορίζει το άρθρο 64 του π.δ. 1073/1981. Πλην όμως κουμανταδόρος δεν υπήρχε κατά τη διάρκεια της εργασίας αυτής.

Ο Ι.Λ. επειδή δεν υπήρχε κουμανταδόρος αναγκάστηκε για να έχει καλύτερη ορατότητα παρόλο που το καλώδιο του χειριστηρίου του παλάγκου του έδινε τη δυνατότητα να μην είναι κάτω από το φορτίο να σταθεί κάτω από αυτό ώστε να παρακολουθεί την άνοδο προφανώς για τον ίδιο λόγο έβγαλε και το κράνος του. Την ίδια ώρα είχε μια μικρή κουβέντα καλημέρα με το συνάδελφό του που περνούσε από εκεί Σ.Ζ. αναρωτήθηκε μάλιστα μπροστά του τι θα γινόταν αν έπεφτε η σωλήνα. Εκείνη τη στιγμή η σωλήνα «μάγκωσε» σε κάποιο σημείο του φωταγωγού, το σχοινί δεν άντεξε την πίεση και κόπηκε με αποτέλεσμα η σωλήνα από ύψος 22 μέτρων που ήταν το πάνω μέρος της να πέσει στο αριστερό τμήμα της κεφαλής του Ι.Λ. και ακολούθως να καρφωθεί στο στήθος του με αποτέλεσμα να προκληθεί αιμορραγία λόγω τρώσεως του αριστερού υποκλειδίου και πλήρης ανακοπής της πύλης του δεξιού πνεύμονα και εκ μόνων των αιτιών αυτών να επέλθει ο θάνατός του. Βασική λοιπόν αιτία ήταν που απεβίωσε ο ως άνω η έλλειψη του «κουμανταδόρου» που θα έπρεπε οι εργοδότες του εναγόμενες να διαθέσουν κατά την επικίνδυνη αυτή φάση της εργασίας αυτής.

Οι ισχυρισμοί του μάρτυρα της α' εναγομένης Ι.Π. ότι κατά το ατύχημα ήταν εκεί ως «κουμανταδόρος» ουδόλως έπεισαν το δικαστήριο περί της βασιμότητας αυτών. Ο μάρτυρας αυτός ουδόλως εμφανίστηκε κατά τη μακρά ποινική προδικασία, ισχυρίζεται ότι δεν του ζητήθηκε να καταθέσει ενώ ήταν ασφαλώς ο πλέον σημαντικός μάρτυρας, πρώτη φορά εμφανίζεται στο αστικό δικαστήριο και οι ισχυρισμοί ότι δεν παρουσιαζόταν διότι είναι Αλβανός υπήκοος ουδόλως αποδείχτηκαν. Αλλά και στην από 7.5.1997 κατάθεση που έδωσε ο μάρτυρας Σ.Ζ. στα πλαίσια της προανάκρισης σε Α.Τ. της Θεσσαλονίκης ο οποίος ήταν αυτόπτης στο ατύχημα μας λέει ότι «επίσης την ώρα του ατυχήματος δεν είδα να βρίσκεται άλλος εργαζόμενος μαζί με τον παθόντα» αν ο Ι.Π. ήταν εκείνη την ώρα σαν «κουμανταδόρος», φώναζε και καθοδηγούσε τον παθόντα μέσω του φωταγωγού, ήταν αδύνατο ο μάρτυρας αυτός να μη είχε ακούσει τίποτα. Αλλά και γενικά ο τρόπος που απαντούσε ο Ι.Π. οι αντιφάσεις του για το που στεκόταν ο παθών και η όλη του στάση ουδόλως πείθουν το δικαστήριο ότι παρίστατο κατά το δυστύχημα.

Εν όψει των ανωτέρω οι εργολάβοι και ο υπεργολάβος του έργου είναι αποκλειστικά υπεύθυνοι για το ατύχημα αφού δεν είχαν λάβει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας.

Σημειώνεται ότι οι β' και γ' εναγόμενοι είχαν ασφαλίσει το έργο στην προσηπικαλούμενη και προσθέτως παρεμβαίνουσα ασφαλιστική εταιρεία με την επωνυμία «Ε. Ανώνυμος Εταιρεία Ασφαλειών» δυνάμει του υπ' αριθμ. 453474/1996 ασφαλιστηρίου συμβολαίου της κατά παντός κινδύνου κατασκευής έργου (υλικές ζημιές, αστική ευθύνη) για το διάστημα από 30.5.1996 (και μετά τις δυο νόμιμες παρατάσεις) μέχρι 28.9.1998. Το εν λόγω ασφαλιστήριο συμβόλαιο ορίζει μεταξύ άλλων ως ασφαλισμένους την Κοινοπραξία και τους υπεργολάβους ενώ περιλαμβάνει και την αστική ευθύνη του ασφαλιζόμενου εργοδότη για καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή και ψυχικής οδύνης. Ακόμη η ευθύνη της παραπάνω ασφαλιστικής εταιρείας για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη ανέρχεται στο ποσόν μέχρι 20.000.000 δρχ.

Σχετικά τώρα με τους ενάγοντες ο αποβιώσας σε ηλικία 30 ετών Ι.Λ. άφησε τη σύζυγό του (α' ενάγουσα) χήρα σε ηλικία 24 ετών. Ο υπό τη γονική της

μέριμνα υιός τους Ι. γεννήθηκε στις 7.6.1997 ήτοι ένα μήνα μετά το θάνατο του πατέρα του. Ο αποβιώσας έχει ακόμα έναν έγγαμο αδελφό τον Ν. που γεννήθηκε το 1969 και μια έγγαμη αδελφή την Ε. που γεννήθηκε το 1961 (αντίστοιχα β' και γ' ενάγοντες).

Ο αποβιώσας έχασε τη ζωή του στην πιο δημιουργική ηλικία της ζωής του με αποτέλεσμα να προξενήσει τρομερό ψυχικό άλγος στην α' ενάγουσα σύζυγό του η οποία είδε ξαφνικά τον ευτυχή οικογενειακό τους βίο που θα επισφραγιζόταν με την απόκτηση του τέκνου τους να καταστρέφεται ανεπανόρθωτα και η ίδια σε νεαρότατη ηλικία να ευρίσκεται χήρα με ένα μικρό παιδί μέσα σε πλήθος ψυχολογικών και οικονομικών ανασφαλειών και με απώλεια κάθε θετικής προοπτικής.

Αλλά και το μικρό τέκνο τους (Ι.) του οποίου τη γονική μέριμνα ασκεί η α' ενάγουσα μπορεί λόγω της μικρής του ηλικίας να μην αντιλαμβάνεται αυτή τη στιγμή απόλυτα το μέγεθος της δυστυχίας του αλλά είναι απόλυτα βέβαιο ότι οι συνέπειες του ατυχήματος αυτού θα το ακολουθούν σε όλη τη ζωή, αφού πάντοτε θα φέρει την ιδιότητα του «ορφανού» θα είναι διαφορετικό από τα άλλα παιδιά που έχουν τον πατέρα τους, ενδεχομένως θα δέχεται τον οίκτο ή και τη λαιμοδείξια των άλλων και θα μεγαλώσει χωρίς τη σκιά του πατέρα το αντρικό πατρικό πρότυπο με αποτελέσματα την ψυχολογική του επιβάρυνση εφόρου ζωής. Σχετικά με τους αδελφούς του αποβιώσαντος αναμφίβολα ο θάνατος του τους προξένησε αισθήματα λύπης αλλά οι επιπτώσεις από αυτόν δεδομένου ότι είναι έγγαμοι έχουν τη δική τους ζωή και δεν εξαρτώνται από αυτόν δεν έχουν απόλυτα καταλυτική σημασία για το βίο τους.

Ενόψει των ανωτέρω λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών του ατυχήματος, του βαθμού του πταίσματος των εναγομένων και της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως των μερών πρέπει να επιδικαστεί στην α' ενάγουσα και το τέκνο της Ι. σαν χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης το ποσό των 20.000.000 δραχμών εις έκαστον και επιδικαστεί στους λοιπούς ενάγοντες το ποσό του 1.000.000 δρχ. εις έκαστον μείον 5.000 δρχ. στην α' και τον υιό της και 3.000 δρχ. στους β' και γ' ενάγοντες για παράσταση πολιτικής αγωγής γενομένης εν μέρει δεκτής της α' αγωγής σαν ουσιαστικά βάσιμης. Γενομένης δε κατ'ουσίαν δεκτής της προσεπικλήσεως και απορριπτομένης κατ'ουσίαν της πρόσθετης παρέμβασης πρέπει οι εναγόμενες και η προσεπικληθείσα προσθέτως παρεμβαίνουσα να υποχρεωθούν εις ολόκληρον εκάστη (η προσθέτως παρεμβαίνουσα μέχρι 20.000.000 δρχ. συνολικά) να καταβάλουν στην α' ενάγουσα προσωπικώς και ως ασκούσα τη γονική μέριμνα στον υιό της από 19.995.000 δρχ. εις έκαστον και στους β' και γ' ενάγοντες από 997.000 δρχ. εις έκαστον με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Το αίτημα περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει δεκτό για την α' ενάγουσα και τον υιό της εν μέρει και δη για ποσό 5.000.000 εις έκαστον απορριπτομένου ως προς τους β' και γ' ενάγοντες ως μη συντρέχοντος ως προς τους τελευταίους εξαιρετικού προς τούτο λόγου.

Τέλος, πρέπει να συμψηφιστεί η μεταξύ όλων των διαδίκων των συνεκδικαζομένων υποθέσεων γενομένη δικαστική δαπάνη αυτών λόγω ευλόγου αμφιβολίας των περί την έκβαση της δίκης.